4 Ιουλίου 2015

Εικόνες και είδωλα

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Φωτο:h-agaph-panta-elpizei.blogspot.com

Η προσκύνηση, των εικόνων αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Ορθοδοξίας, από το οποίο δεν μπορεί να διαχωριστεί. Το ότι η προσκύνηση των εικόνων φαίνεται σαν ειδωλολατρεία σε ορισμένους, αυτό επ’ ουδενί αποτελεί τεκμήριο κατά των εικόνων. Στους Ιουδαίους υπήρχε η εντύπωση πως ο Χριστός επιτελούσε θαύματα με τη δύναμη του σατανά και όχι του Θεού· και στους Ρωμαίους, αντίστοιχα, υπήρχε η εντύπωση πως οι χριστιανοί μάρτυρες ήταν κοινοί μάγοι και γητευτές.

Ο άγιος Νικηφόρος εξήγησε στον εικονομάχο βασιλιά Λέο-ντα τον Αρμένιο, ότι η εικόνα είναι πράγμα θεϊκό, αλλά δεν λατρεύεται· ότι οι εικόνες είναι ιερά και άγια απεικάσματα και η τιμή τους δεν είναι ειδωλολατρεία. Ως παράδειγμα επικαλέστηκε τον Μωυσή, που ο Θεός τον πρόσταζε να κατα-σκευάσει ένα φίδι από

χαλκό και να το υψώσει στην έρημο, παρόλο που λίγο πριν Αυτός ο Ίδιος είχε δώσει την εντολή: «ου ποιήσεις σεαυτώ είδωλον» (Έξοδος 20, 4). Την τελευταία αυτή την έδωσε για να σώσει τον εκλεκτό λαό Του από την ειδωλολατρεία των Αιγυπτίων ενώ με την προηγούμενη ήθελε Εκείνος, ο Ένας και Ύψιστος Θεός, να εκδηλώσει τί δύναμή Του μέσα από ένα ορατό δημιούργημα. Κατά τον ίδιο τρόπο εκδηλώνει τη δύναμή Του διαμέσου των εικόνων. Αυτή είναι η αγία βούλησή Του και η βοήθειά Του για τη σωτηρία μας. Αν οι εικόνες ήταν ήσσονος σημασίας αντικείμενα ή είδωλα, γιατί τόσοι και τόσοι αγιότατοι και βαθιά πνευματικοί άνδρες και γυναίκες στην ιστορία της Εκκλησίας υπέφεραν μέχρι θανάτου για τις εικόνες;

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Ιούνιος, εκδ. Άθως, σ. 25-26.